

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΟΙ ΟΝΟΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ
ΕΤΕΡΟΠΤΩΤΟΙ

➤ Γενικά:

Οι ετερόπτωτοι ονοματικοί προσδιορισμοί προσδιορίζουν ονόματα ή άλλες λέξεις που έχουν θέση ονόματος (ουσιαστικό, επίθετο, αντωνυμία, αριθμητικό) και βρίσκονται σε διαφορετική από αυτό πτώση. Δηλώνουν τη σχέση μεταξύ προσδιοριζόμενου και προσδιορισμού και βρίσκονται σε μια από τις πλάγιες πτώσεις, γενική, δοτική, αιτιατική.

➤ Σε γενική

Κτητική, π.χ. Ό αγρός τοῦ Περικλέους.

Δημιουργού, π.χ. Νόμοι Δράκοντος.

Διαιρετική, π.χ. Οἱ νέοι τῶν ὀπλιτῶν.

Ύλης, π.χ. Στέφανος δάφνης.

Περιεχομένου, π.χ. Τὸ πλῆθος τῶν Πλαταιῶν.

Ιδιότητας, π.χ. Ἀνήρ μεγίστης ἀρετῆς.

Αξίας ἡ τιμήματος, π.χ. Θυσία δύο ταλάντων.

Αιτίας, π.χ. Υπόδικος κλοπῆς.

Υποκειμενική, π.χ. Μετὰ τὴν εἰσβολὴ τῶν Πελοποννησίων.

Αντικειμενική, π.χ. Κρίτων ἦν Σωκράτους ὄμιλητής. (συναναστρεφόταν)

Συγκριτική, π.χ. Ἡ ἀρετὴ σεμνοτέρα τῆς κακίας ἐφαίνετο.

Αναφοράς (σπανίως, με επίθετα), π.χ. Άλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἐλάττων λόγος (μτφρ. Για τους άλλους έχει μικρότερη σημασία ο λόγος).

Επεξηγηματική, π.χ. Ἡ πόλις τῆς Αντιοχείας.

* Επισημάνσεις

1. Η γενική κτητική συνήθως εξαρτάται από επίθετα που δηλώνουν συγγένεια, φιλία, ή έχθρα (λ.χ. οἰκεῖος, συγγενής, κοινός, ιερός, ξένος, φίλος, ἐπιτήδειος, εὔνους, ἔχθρος, πολέμιος, ἴδιος κ.ά.) και από αφηρημένα ουσιαστικά (λ.χ. ἀνδρεία, εύσεβεια, σωφροσύνη, πραότης κ.ά.).

2. Η γενική του δημιουργού συνήθως εξαρτάται από ουσιαστικά όπως: νόμος, ἔργον, λόγος, κατόρθωμα, ἔπος κ.ά.

3. Η γενική διαιρετική προσδιορίζει κυρίως λέξεις που δηλώνουν ποσό ή αριθμό και συχνά επίθετα υπερθετικού βαθμού, καθώς και επίθετα και αντωνυμίες ουδετέρου γένους. Δηλώνει ένα σύνολο, μέρος του οποίου είναι το προσδιοριζόμενο ουσιαστικό. Συνήθως εξαρτάται από λέξεις που φανερώνουν: α) αριθμό ή ποσό, β) επίθετα ή επιρρήματα υπερθετικού βαθμού, γ) ονόματα τόπων και πόλεων.

4. Η γενική του περιεχομένου συνήθως εξαρτάται από περιεκτικά ή περιληπτικά ουσιαστικά όπως: ἀγέλη, πλῆθος, ἔθνος, δῆμος, βουλή, λαός, ὄχλος κ.ά.

5. Η γενική της ιδιότητας φανερώνει ηλικία, το βάρος, το μέγεθος, την κοινωνική τάξη ή οποιοδήποτε άλλο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του όρου που προσδιορίζει. Συχνά μπορεί να συνοδεύεται από ποσοτικό επίθετο ή αριθμητικό.

6. Η γενική της αξίας συνήθως εξαρτάται από: α) επίθετα όπως: ἄξιος, ἀνάξιος, ἀντάξιος, ἀξιόχρεως, ὡνητός (αγοραστός), τίμιος, ἀτίμος κ.ά., β) επιρρήματα που με τη ίδια ρίζα όπως: ἀξίως, ἀναξίως κ.ά.

Προσοχή! Η γενική που εξαρτάται από τα επίθετα ἄξιος, ἀνάξιος και αναφέρεται σε πρόσωπα ονομάζεται γενική αντικειμενική και όχι της αξίας. Π.χ.: Περικλῆς ἄξιος μεγίστων τιμῶν ἦν.

7. Η γενική της αιτίας συνήθως εξαρτάται από: α) ουσιαστικά και επίθετα δικανικά όπως: δίκη, γραφή, ἔγκλημα, κλοπή, ἀγών, αἴτιος, ἀναίτιος, ἔνοχος, ὑπόλογος κ.ά., β) ουσιαστικά και επίθετα που εκφράζουν ψυχικό πάθος όπως: φόβος, οργή, λύπη, τάλας, εύδαιμων κ.ά.

8. Η γενική αντικειμενική συνήθως εξαρτάται από επίθετα ή ουσιαστικά που δηλώνουν: α) επιμέλεια, μνήμη, επιτυχία, εμπειρία, συμμετοχή και τα αντίθετά τους: ἐπιμελής, ἐπιτυχής, ἔμπειρος, ἄπειρος, μέτοχος, κ.ά., β) φειδώ, αρχή – εξουσία, στέρηση και τα αντίθετά τους: φειδωλός, κύριος, ἄρχων, κενός, γυμνός κ.ά., γ) χωρισμό και απομάκρυνση, διαφορά, σύγκριση: μόνος, ἔρημος, διάφορος, ἄλλος κ.ά.

9. Η γενική συγκριτική εξαρτάται από: α) επίθετα συγκριτικού βαθμού, β) λέξεις με συγκριτική σημασία, όπως: πρότερος, δεύτερος, έτερος, τόσος κ.ά.

Προσοχή! Η γενική που προσδιορίζει υπερθετικό βαθμό θα χαρακτηριστεί συγκριτική, εάν ο α' όρος σύγκρισης δεν περιλαμβάνεται σ' αυτά που δηλώνει η ίδια, και διαιρετική, εάν ο α' όρος σύγκρισης περιλαμβάνεται σ' αυτά που δηλώνει η ίδια.

π.χ. Ό πόλεμος ἔσται ἀξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων (η γενική προγεγενημένων που προσδιορίζει το υπερθετικό βαθμού επίθετο ἀξιολογώτατος είναι συγκριτική, γιατί ο μελλοντικός πόλεμος δεν περιλαμβάνεται στους προηγούμενους, οι οποίοι δηλώνονται με τον β' όρο σύγκρισης).

π.χ. Ναυμαχία αὕτη μεγίστη δὴ τῶν πρὸ αὐτῆς γεγένηται (η γενική τῶν πρὸ αὐτῆς που προσδιορίζει το υπερθετικό βαθμού επίθετο μεγίστη είναι διαιρετική, διότι η συντελεσμένη ναυμαχία συμπεριλαμβάνεται σε εκείνες που διεξήχθηκαν κατά το παρελθόν, σε εκείνες δηλαδή που δηλώνονται από τον β' όρο σύγκρισης).

10. Η γενική της αναφοράς είναι σπάνια.

➤ Σε δοτική

Αντικειμενική, π.χ. Ἐπραττεν ἀκόλουθα τούτοις.

Αναφοράς, π.χ. Κλέαρχος ἀδύνατος ἦν τῷ σώματι.

* Επισημάνσεις

1. Η δοτική αντικειμενική εξαρτάται από επίθετα ή ουσιαστικά που δηλώνουν: α) φιλική ή εχθρική διάθεση: ἔχθρός, ἐνάντιος, πολέμιος, κ.ά., β) ευπείθεια ή υποταγή: πιστός, ύπηκοος κ.ά., γ) ακολουθία ή διαδοχή: ἐπόμενος, διάδοχος κ.ά., δ) ταυτότητα ή ομοιότητα: παραπλήσιος, ἀνόμοιος, ὅμοιος κ.ά. ε) το αρμόζον, το πρέπον: ἀρμόδιος, ἀνάρμοστος, ἀπρεπής κ.ά.

2. Η δοτική της αναφοράς εξαρτάται από επίθετα, όπως: ἀσθενής, δεινός, καλός, ἱκανός, ἰσχυρός, φοβερός, ταχὺς κ.ά.

➤ Σε αιτιατική

Αναφοράς, π.χ. Κινάδων ἦν νεανίσκος τὸ εἶδος.

* Επισημάνσεις

1. Συχνές αιτιατικές της αναφοράς είναι: τὸν ἀριθμόν, τὸ βάθος, τὸ εῦρος, τὸ μέγεθος, τὸ μῆκος, τὸ πλῆθος, τὸ ὑψος κ.ά.

Λίγη εξάσκηση...

1. Να επιλέξετε την απάντηση που δηλώνει το σωστό είδος της γενικής σε καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις.

- α. Ό ἄπειρος γραμμάτων οὐ βλέπει βλέπων.
- α. διαιρετική, β. υποκειμενική, γ. αντικειμενική, δ. κτητική.
- β. Οὗτος ἐτίμα τὴν μητέρα ἡττον (= λιγότερο) ἐμοῦ.
- α. ιδιότητας, β. ύλης, γ. αντικειμενική, δ. συγκριτική.
- γ. Νόμοι Σόλωνος.
- α. διαιρετική, β. ιδιότητας, γ. του δημιουργού, δ. κτητική
- δ. Ἡ ἀγορὰ μεστὴ ἦν ὕππων.
- α. κτητική, β. αντικειμενική, γ. περιεχομένου, δ. ιδιότητας.

2. Να εντοπίσετε και να χαρακτηρίσετε τους ετερόπτωτους προσδιορισμούς στα παρακάτω παραδείγματα.

1. Ἐγὼ δ' [...] οὕτε ποσὶν εἰμι ταχὺς οὕτε χερσὶν ἰσχυρός.
2. Συνεβάλοντο [...] ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων συμμάχων.
3. Τὸ πλῆθος τῶν νεῶν.
4. Τυφλὸς τὰ τ' ὥτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὅμματ' εἴ.
5. Μέτοχός ἐστι τοῦ φόνου.
6. Ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας.
7. Ἀμέτοχος τῷ πολέμῳ ἐστί.
8. Διὰ μέσου δὲ τῆς πόλεως ὁ εἶ ποταμὸς Κύδνος ὄνομα, εὔρος δύο πλέθρων.
9. Τίς ἀνθρώπων οὐκ ἀν ἐδάκρυσεν;
10. Τὴν παλαιὰν ἀρετὴν τῶν προγόνων.
11. Ἐξήκοντα τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου.
12. Διηγήσομαι ὑμῖν τοὺς ἀθλους τοῦ Θησέως.

